

Henry Fielding

TOM JONES

1. OBNOVA

Tom Jones je bil nezakonski sin duhovnika Partridga in služabnice Jonesove. Posvojil ga je somertshirski veleposestnik Altworthy. Altworthy je imel sestro, ki je imela z kapitanom Blifillom (ki je kmalu umrl) tudi lastnega otroka. Dečka sta skupaj odraščala pod taktirko duhovnika Thwackhuma in filozofa Squara. Blifill se je obema učiteljema znal prilizniti, Jones pa je bil vihrave narave, zato ga nista marala. Ko sta odrasla je imel Jones razmerje z hčerjo čuvaja Črnega Georga. To ga je pri Altworthyu spravilo v slabo luč.

Altworthy je imel soseda Westerna. Ta je imel zelo lepo hčerko Sophio, ki se je že mlada zaljubila v Jonesa. Ta je to kmalu opazil in ji začel ljubezen vračati. Sprememb na nečakinji je opazila tudi gospa Westernova (teta), vendar je narobe sklepal, da je Sophia zaljubljena v Blifilla. To je povedala bratu in ta je brž sklenil ženitino pogodbo z Altworthyem. Sophia je to zvedela in ker je oče ostal neomajan, je pobegnila s služabnico. Western se je takoj pognal v lov za njo.

Še prej pa je Jonesa, ko ga je očrnil Blifill, pognal na cesto Altworthy. Jones je sklenil, da bo šel za mornarja, vendar si je premislil in se nato pridružil vojakom. Toda v gotilniškem pretepu je bil ranjen in je moral ostati v postelji, medtem ko so vojaki odšli naprej. Tam je srečal Partridga, ki mu je povedal, da on ni njegov oče. Partridge se mu je pridružil in skupaj sta čez nekaj dni odšla za vojaki. Pri tem sta se ustavila še pri starem možu, ki jima je povedal svojo žalostno zgodbo. Naslednjega dna pa je Jones pred posiljevalcem rešil gospo Watersovo, alias Jenny Jonesovo. Z njo se je odpravil v gostilno v Uptonu, kjer je z njo prespal tudi noč.

Sophia je po pobegu slučajno naletela na Jonesovo sled in nato odšla za njim. Na nesrečo je prispela v gostilno v Uptonu ravno takrat, ko je bil Jones v postelji z Watersovo. Prizadeta je odšla, nato pa je srečala svojo sestrično Fitzpatrickovo, ki je tudi bežala, vendar od svojega moža. Skupaj sta nato odšli v London, kjer se je Sophia nastanila pri svoji sorodnici lady Belastonovi.

Jones je po dogodkih v Uptonu sledil Sophii v London. Tam se je nastanil pri gospe Millerjevi. Spustil se je v novo razmerje z lady Belastonovo, ker je hotel priti do Sophie, začelo pa mu je zmanjkovati tudi denarja. Pri gospe Millerjevi se je spoprijateljil z Nithinghalom. Uredil je zakon med njim in hčerko Millerjeve. Nithinghal mu je kasneje pomagal rešiti se razmerja z lady Belastonovo. Na nesrečo pa se je takrat spopadel z Fitzpatrickom, ki je lovil svojo ženo, in ga tako ranil, da je šel v zapor.

Western pa je v Londonu ujel svojo hčerko in jo poskušal prisiliti v poroko z Blifillom. Sophijino nesrečo je še povečala teta, ki jo je mimo brata hotela prisiliti v poroko z lordom Fellmarjem, ki ji je takrat začel dvoriti. Za Westernom je v London prišel tudi Altworthy.

Fitzpatrick je medtem okrevljal in Jonesa so izpustili iz ječe. Srečal se je z Altworthjem in skupaj sta izvedela, da je njegova mati pravzaprav Altworthyeva sestra, oče pa nek pokojni prijatelj. Med tem je Altworthy izvedel, kako je Blifill poskusil še bolj potunkati Jonesa in ga je razdednil.

Tako se je na koncu Jones lahko poročil s Sophio in skupaj sta živela srečno do konca svojih dni.

2. SPREMNA BESEDA

a) o pisatelju

Henry Fielding (1707-1754) je bil prvorojenec Edmonda Fieldinga. Po rodu je bil neki delni plemič, zato je hodil v privatne šole. Ko je bil star 17 let je prišel v London in se začel zanimati za

gledališče. Že leta 1728 je napisal svojo prvo delo, satirično pesnitev Maškerada. Začel je s precejšnjim uspehom, ker mu je pomagala neka v literarnih krogih zelo vplivna sorodnica. Leta 1727 je odpotoval na študij prava na Nizozemsko. Tam je še naprej pisal knjige, vendar se je čez dve leti vrnil domov, ker mu je zmanjkalo denarja. Nato se je osem let preživel s pisanjem komedij za Malo gledališče v Heymarketu. Nato je še enkrat začel študirati, tokrat v Londonu, in po dveh letih študij končal. Začel je z odvetniškim poklicem, medtem pa je urejal še različne časnike. Do smrti je napisal še veliko romanov, komedij in satir, mednjimi tudi Toma Jonesa (1749).

b) o času

Po letu 1660 je v Angliji zavladalo obdobje restavracije. Po obdobju državljanskih vojn in Cromwellovega protektorata, ko so v Angliji vladali puritanci, je na oblast prišel Charles II. On se je zgledoval po francoskem sončnem kralju Ludviku XIV., ki je podpiral umetnost. Puritanci namreč niso dovolili gledališč. Kralj je zelo imel zelo rad komedijo, zato je bil v tistem času v Angliji v največjem razcvetu komedija.

3. SHEMA OSEB

ga. Blifill

Jonesova prava mati, ki pa v zgodbi ni veliko nastopala.

Honour

Sophijina služabnica, ki je pomagala pri njenem razmerju.

Črni George

Jones mu je veliko pomagal in George mu je to kasneje vrnil

Western

Zapravi je bil zelo naklonjen Jonesu, vendar ga večino knjige ni maral, ker se je hotel poročiti z Sophio Jonesov tekmec pri Sophiji.

lord Fellinai

ga. Western

Sophijina teta, ki ni marala ljubezni med Jonesom in Sophijo.

Partridge

Jonesov prijatelj in sopotnik.

Blifill

Jonesov polbrat, ki ga je vedno mrzil, ker je bil Jones bolj prijatelj

Sophia Western

Jonesova ljubica, kasneje tudi žena.

lady Bellastonova

Jonesova ljubica, ki mu ni odpustila, da jo je zapustil.

Alworthy

Jonesov reditelj, čeprav ga je nagnal, ga je vedno imel rad.

Thwackhum

Jonesov učitelj.

John Nithinghal

Jonesov prijatelj.

Square

Še en Jonesov učitelj.

Gospa Miller

Jones ji je rešil hčerko pred sra-moto in ga je zato zelo vzljubila.

Fitzpatrick

Človek zaradi katerega je šel Jones v zapor.

Molly Seagrime

Njegova prva punca.

ga. Waters alias Jenny Jones

Johnesova mati po pomoti.

TOM JONES

4. OCENA

Knjiga mi je bila na splošno všeč, še posebej zato, ker dosedaj nisem bral nič podobnega. Način pisanja in zgodba sta popolnoma drugačna od današnjih romanov. Najbolj nenavadno se mi je zdelo, da naj bi to bil komičen roman. Komiko so najbrž v tistih časih obravnavali povsem drugače. Če ne bi na začetku pisalo, da je roman komičen, bi se mi najbrž zdel zelo nenavaden. Avtor na začetku vsake knjige razpravlja o pisanju, človeški naravi in o kritikih, poleg tega pa vedno citira grške in rimske izreke, ki jih pol nisem razumel. Zanimiv je tudi način pisanja drugih poglavij, saj venomer meša tudi sebe zraven, kot da bi on vse te ljudi poznal. V zgodbi me je predvsem presenečalo, da so ljudje toliko dali na svoj družbeni položaj in ugled. To se mi je v vsem romanu zdelo še najbolj smešno. Je pa roman zelo raztegnjen in bi bil lahko tudi krajši. O času v katerem se dogaja zgodba pa sem razumel zelo malo. Najbrž se je dogajala nekje v prvi polovici 18. stoletja, kaj več pa nisem razbral. Čudile so me predvsem državljanske vojne in vojna s Francozi, saj v predgovoru piše, da je bil takratšnji kralj Francozom naklonjen.

Roman je zelo nenavaden, saj je bil od začetka dolgočasen, vendar je proti koncu postajal vedno bolj zanimiv.